

INHOUDSOPGAVE

Valerio het Verrassingsei – Archetype (?)	19
Abel de Acteur – Archetype de Nar	23
Thomas de Tortelduif – Archetype de Zorggever	31
Danilo de Don Juan – Archetype de Minnaar	39
Stijn de Stille Aanbidder – Archetype de Onschuldige	49
Guus de Goede Vriend – Archetype de Minnaar	55
Koen de Kwarrel – Archetype de Zorggever	67
Camiel de Conformist – Archetype de Gewone Man	75
Hein de Hoodie – Archetype de Gewone Man	81
Lennaert het (Corps)lid – Archetype de Heerser	89
Manuel de Motormuis – Archetype de Gewone Man	101
Otis de Opportunist – Archetype de Minnaar	109
Pablo de Player – Archetype de Minnaar	121
Vinny de Vrije Geest – Archetype de Wijze	129
Allard de Allemansvriend – Archetype de Minnaar	135
Simon de Souschef – Archetype de Held	141
Sammie – Archetype de Gewone Vrouw	149
Conclusie	155
Bijlage DE TWAALF ARCHETYPEN	165

Valerio het Verrassingsei – Archetype (?)

Buuf Bregje: *‘Heeft Sammie een vriendje?’*

Ik: *‘Ja, het schijnt zo ...’*

Buuf Bregje: *‘Niet zeggen hoor, dat ik ze heel schattig samen om het hoekje zag staan.’*

Ik: *‘Haha, nee hoor ... kleine meisjes worden groot.’*

Kleine meisjes worden groot, zo ook onze jongste dochter Sammie. Ze ziet er, zoals veel leeftijdsgenootjes, met haar dertien jaar al een stuk ouder uit. Niet alleen haar kledingstijl is veranderd, maar ze draagt ook opeens make-up. Ze gebruikt mijn stijltang dagelijks voor haar lange manen en let erop dat elk haartje precies op zijn plaats zit. Bovendien gaat de badkamer voor geruime tijd op slot; dit laatste tot grote ergernis van haar oudere broer Willem.

Met haar prachtige looks in een ietwat te korte en te strakke outfit, lijkt het alsof ze een feestje heeft; maar in werkelijkheid gaat ze gewoon naar school. Het is duidelijk te zien dat ze richting de puberteit gaat.

Na schooltijd gaat Sammie steeds vaker de hort op en zo heeft ze samen met een vriendin het plan gevat om naar een waterpretpark te gaan. Het is zeker niet de bedoeling dat wij, ouders, ze daarbij gaan vergezellen. Er is zeg maar duidelijk sprake van een nieuwe fase. Gelukkig is het park vrij overzichtelijk en kan ik met Sammie van tevoren duidelijke afspraken maken. *‘Ga niet met een vreemde mee’, ‘Blijf altijd bij elkaar’, ‘Samen uit, samen thuis’, ‘Zorg dat je zoek vrienden aan hebt staan’* et cetera.

Ik denk zeer herkenbaar voor elke ouder. In dit unieke geval mógen we ze gelukkig wel brengen en ophalen. De meiden hebben zich uiteindelijk op het park keurig aan hun afspraken gehouden en ik zie direct aan Sammie, die van oor tot oor glundert, dat het méér dan leuk is geweest. Ze vertelt mij vrijwel meteen dat ze op het park een hele leuke jongen heeft ontmoet en zeer binnenkort bij hem thús wil afspreken. Ze vindt het geen probleem om de trein te pakken, dus ik hoef haar dan niet weer te brengen.

Ho stop, even op de plaats rust, denk ik. Ik ken deze hele leuke en zeker ook aardige jongen niet en weet bovendien niet wat zijn bedoelingen zijn. Ik stel voor om hem maar naar óns toe te laten komen.

Ik knipper een paar keer met mijn ogen en daar staat Valerio, een jongen met donkere krulletjes en opvallende blauwe ogen, bij ons op de stoep. Hij is even oud als Sammie en in mijn ogen pas net uit het ei gekropen. Dit is niet zomaar een ei, maar een *verrassingsei*. Met een verrassingsei, ook wel bekend onder de merknaam *Kindersurprise*, bedoel ik een hol chocolade-ei waar een kleine verrassing, cadeautje in zit. Voor mij is het, anders gezegd, een complete verrassing op wie ons kind haar oog heeft laten vallen en in Sammies ogen is Valerio natuurlijk een cadeautje.

Het verrassingsei

De kindersurprise werd volgens Wikipedia in 1972 ontworpen door een medewerker van de Italiaanse snoepfabrikant Ferrero en is over de hele wereld, behalve in de Verenigde Staten, te verkrijgen. In de loop der jaren is het aantal variaties in cadeautjes (pinguïns, kabouters, smurfen et cetera) toegenomen tot wel 15.000 ontwerpen. Dit heeft geleid tot een ware verzamelcultuur, ze vragen voor

bepaalde cadeautjes op verzamelbeurzen prijzen tot wel 4.000 euro. Sommige verzamelaars slaan na het uitbrengen van een nieuwe collectie massaal deze chocolade-eieren in en zijn op zoek naar dat ene unieke exemplaar. Aldus Wikipedia.

Ook in de liefde zijn wij, en is Sammie op zoek naar dat ene unieke exemplaar. Gevoelens van verliefdheid worden trouwens net zo ervaren door kinderen als door volwassenen en die moeten wij ouders met andere woorden serieus nemen, zo ook deze prille verliefdheid van Sammie en Valerio.

Vanaf een jaar of dertien groeit bij jongeren de behoefte aan zoenen en seksualiteit. Ongeveer 60% van de jongeren krijgt op deze leeftijd ook een eerste echte zoen. Ik zie deze eerste echte zoen tussen mijn jongste kuiken Sammie en Valerio pal voor mijn neus plaatsvinden. Ik moet hier, merk ik, echt even aan wennen. Mijn veren staan direct overeind, terwijl ik Sammie juist onder mijn verenkleed zou willen beschermen. Als moederkloek blijf ik niet alleen graag bij haar in de buurt, maar alarmeer ik haar ook het liefst bij gevaar. Daarentegen wil Sammie, mijn kuiken, net als een volgroeide kip niets liever dan scharrelen, vrij rondlopen. Hopelijk doet ze dit overigens niet als een 'kip zonder kop'; zo schijnt een Thaise kip de krant gehaald te hebben door zónder kop nog zeven dagen lang 'vrolijk' rond te lopen.

Maar goed, terug naar Valerio. Valerio blijkt, zoals Sammie al eerder aangaf, gelukkig een hele lieve en aardige jongen en doet werkelijk geen vlieg kwaad. Zijn naam staat voor dapperheid, zo vind ik het reuze dapper dat hij in zijn eentje onze kant op durfde te komen. Andersom is Sammie niet zijn kant opgegaan, ik vind haar daar echt nog veel te jong voor. Het aantal keren dat ik hem heb gezien,